

**Без музики себе не
МИСЛЮ...**

(до 70-річчя Майї Антонівни Печенюк)

Ярмолинецька центральна районна бібліотека

Краєзнавчий відділ

Без музики себе не мислю ...

(до 70 - річчя Майї Антонівни Печенюк)

Ярмолинці, 2016

ББК 91 (4Укр.- 4Хме)

Б39

Без музики себе не мислю...: до 70-річчя Майї Печенюк/ упорядник В. Москаленко. – Ярмолинці: Ярмолинецька центральна районна бібліотека, 2016. – 12с., фото.

В данному посібнику коротко подано життєвий і творчий шлях, нашої землячки, науковця, педагога, чудової співачки Майї Антонівни Печенюк. Розраховано на широке коло читачів.

Майя Антонівна Печенюк (Підгурна) - українська співачка (ліричне сопрано), педагог, музикознавець, краєзнавець. Кандидат педагогічних наук, професор кафедри методики музичного виховання, вокалу і хорового диригування.

Народилася 15. 02. 1946 року в с. Проскурівка Ярмолинецького району у робітничій сім'ї. Навчаючись у Проскурівській школі, Майя була відмінницею. У школі були прекрасні вчителі музики – батько і син Вітковські. Під час навчання в школі часто приймала участь в сільських концертах, виступала на оглядах у районі та області, тому що мала чудовий голос. Після закінчення школи пішла вчитися в Кам'янець-Подільське культурно-освітнє училище на хоровий відділ. В 60-70 роках в училищі серед викладачів панувала музично-творча атмосфера, яка мала позитивний вплив на вихованців. Учні училища прилучались до професіонального мистецтва шляхом переглядів вистав, концертів.

Після закінчення училища на хоровому відділі, працювала за направленням методистом-хормейстером у Ярмолинецькому Будинку культури. Працювала з цікавими і талановитими людьми – Петром Широким,

Казиміром Водецьким, Тетяною Кудряшовою, Марією Луцьковою, у майбутньому знаними працівниками в галузі культури. Окрім методичної

роботи, Майя виступала, як солістка, і не без успіху, про це свідчать численні дипломи і нагороди. Часто виступали агітбригадами. Після огляду колективу у Києві, агітбригада Ярмолинецького Будинку культури вважалась кращою в Україні. Один із членів столичного журі сказав: «У Ярмолинцях якісь синтетичні артисти – вони і декламують, і співають, і танцюють, і все це роблять майстерно». Ці слова любив повторяти заслужений працівник культури України, художній керівник Петро Павлович Широкий, тому що пишався своїми вихованцями.

Деякий час Майя проживала коло своїх батьків у с. Проскурівці. Там їй запропонували роботу в школі, вчителем музики. Хоча працювала в Проскурівській школі недовго, але робота з дітьми запам'яталася надовго. Діти дуже любили уроки музики, це для них було свято – і самі поспівають і вчительку послухають, і щось новеньке з нотної грамоти дізнаються. А ще готовила солістів до різних конкурсів та оглядів.

Директор школи дбала, щоб усі вчителі мали вищу педагогічну освіту. На той час відкрився музично-педагогічний факультет у Кам'янець-Подільському педагогічному інституті, куди і поступила Майя Підгурна у 1969 році.

В інституті Майя, крім навчання, співала в хоровій капелі, грала в оркестрі. Було цікаве студентське життя, у світі музики, у свята і будні з піснею. У студентські роки знайшла свою долю на фізико-математичному факультеті. Чоловік Печенюк Володимир сказав, що лірика і фізика гарно поєднується.

Закінчивши навчання в інституті 1973 року Майя Антонівна, за направленням працює на музично-педагогічному факультеті викладачем класу вокалу кафедри методики музичного виховання, вокалу і хорового диригування. Свою педагогічну і виконавську майстерність вдосконалювала на факультеті підвищення кваліфікації у Київському Національному університеті ім. Драгоманова (класи Народної артистки України Г. Шоліної, Заслуженої артистки України Л. Любимової) та у Київській консерваторії (клас професора М. Єгоричевої). Уся музично-педагогічна та громадська діяльність Майї Антонівни спрямована на виконання завдань, які ставляться перед педагогами вищої школи. Музично-теоретичні та практичні заняття, які проводить Майя Печенюк, спрямованні на формування музичної культури студентської молоді, як важливої й невідомої частини їх духовної культури.

Майя Печенюк не залишила концертну діяльність, ставши викладачем у рідному вузі. Її чарівний голос звучав на вузівських та міських святкових концертах, великих театралізованих святах у Кам'янці-Подільському, Хмельницькому та Києві.

5 жовтня 1989 року Майї Антонівні присуджена вчена ступінь кандидата педагогічних наук, а 19 листопада 1992 року – вчене звання доцента. У 2001 році обрана на посаду професора Кам`янець-Подільського державного університету, а з 2002 вона заступник декана педагогічного факультету з наукової роботи.

Наша землячка – лауреат і дипломат багатьох всесоюзних, всеукраїнських, обласних і міських конкурсів та фестивалів. А також бере участь у міжнародних та всеукраїнських конференціях.

Ще після закінчення аспірантури, викладаючи «Методику музичного виховання», вона пересвідчилась, що за шкільною програмою з музики відсутнє методичне забезпечення. Назріла потреба у створенні відповідної навчально-методичної літератури. Першим навчальним посібником М. Печенюк став «Буквар сопілкаря» у співавторстві з П. Леонтієвим. Наступними навчально-методичними посібниками стали музичні хрестоматії «Дзвінки голоси» від

першого до восьмого класу. Хрестоматії затверджено Міністерством освіти і науки України та рекомендовано як навчально-методичні посібники для шкіл різного типу навчання.

Вагомим внеском у вивчення мистецького надбання Поділля став бібліографічно-репертуарний

довідник «Музиканти Кам`яниччини», який вийшов у 2003 році під авторством М. Печенюк. У довіднику зібраний біографічний матеріал про композиторів, співаків, музичних педагогів кінця ХХ – початку ХХІ століття, а також музичних діячів, життя і діяльність яких пов'язані з Кам`яниччиною. Книга розпочинається народними піснями про місто і його творців.

В тому таки, 2003 році Майя Антонівна стала «Викладачем року».

У 2005 році вона нагороджена відзнакою Кам`янець-Подільської міської ради «Честь і шана» з врученням диплому, у якому написано «Автору унікального біографічно-репертуарного довідника «Музиканти Кам`яниччини».

І першу Премію імені В. Заремби в галузі музичного мистецтва – рішенням Хмельницької обласної сесії.

Майя Антонівна вирізняється надзвичайною працездатністю, умінням повністю віддаватися науковій і педагогічній діяльності. Її авторитет серед учених у галузі мистецької педагогіки слугує своєрідною візитівкою університету та кафедри. Вона має своєю доробку понад сотню публікацій з проблем музичної педагогіки та культури, з них 75 наукового і 20 навчально-методичного характеру.

Майя Печенюк, де б вона не виступала, завжди співала так, наче вона представляє світу свою рідну землю, нашу Україну. Цьому завжди навчає і своїх студентів, у цьому тепер секрет і їх успіхів. Дати своїм учням якомога більше – таке кредо професора Печенюк. Великою повагою, щирою любов`ю та успіхами віддячують наставниці її вихованці.

Література про автора:

- 1.Шпильова В. Такої книги нема ні в кого / В. Шпильова // Голос України. – 2003. – 20 груд.
- 2.Михайленко В. Місто композиторів і музикантів / В. Михайленко // Поділ. Вісті. – 2003. – 18 груд.
- 3.Гостинна Д. Камянецький музей Леонтовича, або з чого починається патріотизм / Д. Гостинна // Поділ. Вісті. – 2005. – 20 груд.
4. Гостинна Д. Доля в музиці / Д. Гостинна.// Поділ. Вісті. – 2005. - 25 лют.
5. Прядко О. З піснею крізь роки . – Камянець-Подільський, 2006. – 328с.
- 6.Москаленко В. З Проскурівки – у науку / В. Москаленко.// Вперед. – 2011. – 11 берез.
- 7.Майя Антонівна Печенюк: біобібліографічний покажчик. – Камянець-Подільський, 2011. – 80с.
- 8.Козак А. Професор із Проскурівки / А. Козак // Шкіл. Світ. – 2015. - №9.
- 9.Широкорадюк М. Відданість музичному мистецтву/ М. Широкорадюк // Вперед. – 2016. – 11 лют.

Інформаційне видання

Без музики себе не мислю...

(до 70-річчя Майї Антонівни Печенюк)

Відповідальна за випуск:

Гриб М.А.- директор ЦБС.

Комп`ютерне опрацювання:

Москаленко В.М. – бібліограф-краєзнавець.

Підписано до друку 2016 р. Формат 21x14,7

Папір офсетний. Друк ізографією. Наклад 10 примірників.

.....
Смт. Ярмолинці, площа 600-річчя Ярмолинець, 1а

